

tænke paa, at jeg selv er Dommer og kan komme til at anvende dem, thi jeg finder ikke Spor af Mening deri. Det er som sagt ganske naturligt, at man søger at beskytte Producenterne af Natursmør mod alle Bedragerier; det finder jeg ganske naturligt, men der er som sagt en Grændse at iagttage.

Saa kommer Touren til Konsumenterne. Dem har man ogsaa ved disse Bestemmelser taget Hensyn til. Det er notabene kun Konsumenterne af Natursmør, man tænker paa. De skulle ikke ved at komme ind i Butikkerne blive narrede, og det er meget fortræffeligt; men nu er det bitterligt, at der ogsaa er en Samfundsklasse her i Landet, som er Konsument af Kunstsmør, den kan ikke være ringe. Efter de foreliggende Oplysninger om Kunstsmørforbruget forbruges der for det Første et meget betydeligt Kvantum, som produceres her i Landet, og dernæst indføres der en Del. Det bliver tilsammen saadan noget som 4 Mill. Pfd., der bruges her i Landet, hvis det Tal er rigtigt, som det ærede Medlem fra Stege opgav for en mindre Families Forbrug — det er kun en mindre Familie, der her er Tale om — og det kan vel nok være rigtigt, det er vel næppe for lavt, at han anslog det til 100 Pfd. om Aaret, saa ere vi oppe ved, at der allerede er 40,000 Familier her i Landet, der bruge Kunstsmør. Det er dog en meget væsentlig Del af Landets Befolkning, som man ikke aldeles kan ignorere og sige om: dem tage vi ingen Hensyn til, dem kjende vi ikke, de fortjene ikke de Offre, der bringes ved en saadan Lov, som denne her. Ja, der bliver rigtignok taget Hensyn til dem, men det er jo paa en høist eiendommelig Maade, at dette Hensyn tages til Konsumenterne af Kunstsmøret, det er ikke ganske behageligt. Det eneste Hensyn, der tages, er, at man skal passe paa, at der ikke i Kunstsmøret er nogensomhelst Vighed med Natursmøret, hverken i Lugt, Smag eller Udseende. Hvad Udseendet angaar, er der sørget ganske godt derfor i § 7, og hvad Smagen angaar, tror jeg heller ikke, § 6 efterlader noget Savn, jeg tror heller ikke det kan smage godt. Nu er der kun tilbage, at det heller ikke skal lugte godt, saa ere vi 40,000 Familier, der have begyndt at bruge Kunstsmør, ganske godt stillede med Hensyn til dette. Nei, jeg tror nok, endogsaa bortset fra Lugten, at disse to Bestemmelser, som findes i §§ 6 og 7, i Virkeligheden ville virke som et Forbud, og de Herrer, som her i Salen have drøftet, om de skulle stride til et Forbud eller ei, kunne spare disse Overveielser: disse Bestemmelser ville være

gode nok i det Viemed. Altsaa, hvis man gaar ind paa den Sætning, at Hensigten helliger Midlet, er det ganske godt gjort. Men de kunne ikke forvente os i, at vi i alt Fald ikke tie stille ved denne Veilighed, men at vi dog tale; om vi maaste kunne røre deres Hjertes, vide vi jo ikke, men sige Noget ville vi dog gjerne have Lov til, da det er saa fatale Bestemmelser. Ja, der er jo en Klasse Mennesker, der er endnu værre stillet end vi Konsument af Kunstsmøret. Det er Fabrikkerne af Kunstsmøret, thi de have jo, som det siges, Udsigt til at blive Millionærer, og det er naturligvis Noget af det Børste, der kan siges om et Menneske. De Herrer have ogsaa sagt: Ja, hvad vil de nu kjøbe det Kunstsmør for, det er jo meget for dyrt. Det er jo muligt, at det er noget for dyrt, men det kan man heller ikke undre sig over. Da Situationen er saadan for Fabrikkerne, at de ikke vide, hvad Dag deres Livsraad klippes over, er det klart, at Fabrikationen ikke kan udvikle sig synderlig, og navnlig kan det Middel ikke opkomme, som i Almindelighed raader Bod paa for høie Priser, nemlig den fornødne Konkurrence; saa det kan godt være, at de Herrer have Ret i, at det er for dyrt. Men lad kun Kunstsmøret have Lov til at udvikle sig som alle andre Ting efter de naturlige Betingelser, hvis de ere til Stede, saa kommer der nok nogle Fabrikker, der ville sætte Priserne saa meget ned, at Konsumenterne kunne være tjente med at kjøbe det. Den Betragtning, at Prisen ikke skulle være antagelig, er altsaa ikke overbevisende for mig. Denne Lov hænger naturligvis som et Sværd over Fabrikanternes Hoveder. Ja, der gives jo denne Frist til 1ste Mai 1888. Hvorfor der egentlig er tilføjet „fra hvilket Tidspunkt Lov af 1ste April 1885 om Fabrikation, Forhandling og Udførsel af Kunstsmør ophæves“, veed jeg ikke, jeg tror, den vilde falde bort af sig selv. Men det antydes ogsaa, at de kunne benytte dette Par Maanedes til at indordne deres Forretninger under Lovens Bestemmelser. Ja, denne Indordning bestaar vist nærmest deri, at de nedlægge deres Fabrikker og saa kan de ellers gjøre, hvad de vil. Nei, det forekommer mig nok, at de Motiver, der ere anførte om de indenlandske Forhold, ikke ere tilstrækkelige til at begrunde det, som her skulde sættes i Scene.

Saa har man endnu anført en Ting til, og det er Forholdet til det udenlandske Marked, navnlig det engelske. Der har jeg hørt meget opmærksomt efter, thi der er jeg endnu mindre jagtlyndig end paa det indenlandske Omraade, og jeg har været meget opmær-